

[Foged.]

Under omsforliget var det omtalt, at ændringer kunne foretages, såfremt der var enighed mellem de 4 partier, og finansministeren har vedrørende ligningsloven netop søgt kontakt med oppositionen om visse ændringer i ligningsloven. Disse ændringer kunne der bl. a. på grund af manglende tid ikke skabes enighed om, men jeg formoder, at mulighederne for ændringer i udskrivningsloven må være til stede, når der er tid til at drøfte dem og under forudsætning af, at enighed mellem de 4 partier kan opnås. Fra venstres side havde vi håbet på, at den højtærede finansminister var gået videre med proportionalbeskatningen. Den nuværende grænse på 22.000 kr. burde alene under hensyn til indkomststigningen på 7-8 pct. være rykket tilsvarende op. I modsat fald er det en stramning af den direkte beskatning, og omsforliget gik netop ud på en overflytning til indirekte beskatning. Finansministerens forslag er således et tilbageskridt, en tilbagerykning fra forligets aftale.

Det er, som om regeringen — og det gælder såvel den socialdemokratiske som den radikale del af regeringen — er blevet specialister i tilbagerykning. Regeringen forsøger at få oppositionen med til „forholdsvis“ lempelige love for ved førstkommande nye lejlighed at skærpe forholdene. Vi har således set et forlig om skattelettelse blive til en tvungen opsparing, og vi har set et forlig omkring en fredningslov i 1960 — for at nævne et eksempel mere — i løbet af halvandet år, til 1962, blive til en skærpelse. Vi har set en forholdsvis lempelig kapitalvindingslov, hvorefter alle, der var ejere af ejendom før 1949, var undtaget fra denne lov. Efter få års prøvetid blev den skærpet, så det drejer sig om alle skatteydere. Vi har endelig set grundstignings-skylden efter en lempelig start blive til den helt store skatteudskrivning, således at man efter næste vurdering kan forvente, at denne skatteudskrivning, der begyndte med 60.000 kr. årlig, formodentlig bliver på 200 mill. kr. årlig.

Ud fra disse erfaringer er det ikke uden grund, at vi nu frygter nye skridt i retning af højere statsskatter. Venstre håber derfor, at regeringen vil være villig til forhandling om gennemførelse af forliget også i

virkeligheden. Derved forstår vi, at forholdet mellem direkte og indirekte skatter ikke forrykkes til ugunst for den indirekte udskrivning. Venstre ønsker inden for den nærmeste fremtid proportionalskatten ført op til 30.000 kr. skattepligtig indkomst. Vi ønsker den progressive skala nøje gennemarbejdet og udjævnet.

På folketingets bord har vi liggende en publikation — der er brugt det fine udtryk publikation — fra socialforskningsinstituttet. Den er kommet i august 1963. I den findes der en opstilling over den egentlige, virkelige udskrivning. I betænkningen side 26 og 27 findes en opstilling, der belyser borgernes virkelige skattepolitiske situation, forstået på den måde, at der her er en opgørelse over, hvilke beløb den enkelte borger skal betale i skat, og hvor der tillige er en opgørelse over, hvor store beløb den enkelte borger modtager retur fra det offentlige. Det er ganske oplysende at konstatere. Der er i bogen et eksempel, der omfatter en familie i København med 3 børn, ja, det er vel ikke ét eksempel, men gennemsnitstallet, der viser, hvorledes det forholder sig for forsørgere med 3 børn i København. Disse eksempler viser altså, hvad der tilbagebetales i form af børnetilskud eller huslejetilskud eller m²-tilskud eller er besparelse ved husmoderafløsning, eller hvad ved jeg, alle disse ting, som man inden for dette offentlige organ har ment at måtte tage i betragtning for at bedømme den skattepligtiges virkelige stilling.

Det viser sig dér, at den gennemsnitlige skatteyder med under 15.000 kr. skattepligtig indkomst ikke har direkte skatteydelse til det offentlige. Han modtager lige så meget retur, som han yder til det offentlige. Den samme tabel viser tillige, at den progressive skala, når indkomsten kommer op over 21.000 kr., er særdeles hård. I den progressive skala i udskrivningsloven angives det jo, at allerede ved de 22.000 kr. er man oppe på 60 pct. og ved 25.000 kr. oppe på 70 pct. Venstre håber, at regeringen vil være villig til nøje at overveje, hvilke ændringer der kan gennemføres for at opnå en mere rimelig fordeling af skattebyrden, også under tilbørlig hensyntagen til de sociale ydelser, der sættes i relation til skatteydernes indkomst.

Udskrivningsloven er i sin enkelhed ikke